

ZVON

KVĚTEN - MAY

2026

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

KOSTEL POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE V CHUCHELNÉ

W

ěsíc květen je tradičně zasvěcen Panně Marii. V květnu ale také slavíme, nebo jsme slavili, jiné svátky. Hned na začátku května se slavil svátek Nalezení svatého Kříže. Dnes se tento svátek spojil se svátkem, který také oslavuje kříž a přesunul se na 14. září. Má název Povýšení svatého Kříže. Název svátku Nalezení svatého Kříže má základ v události, která se datuje do doby sv. Heleny, matky císaře Konstantina, která našla ostatky sv. kříže na své cestě do Jeruzaléma. To bylo na začátku 4. století. Po světě najdeme velký počet chrámů, které nesou jméno Nalezení sv. Kříže anebo Povýšení sv. Kříže. Ať už je název jakýkoliv, jde o uctění nástroje, na kterém byl vykoupen celý svět – celé lidstvo. Kříž je pak také pevně spojen s každou lidskou bytostí, protože bez kříže a bolesti nic neexistuje. Symbol kříže je k vidění po celém světě. Setkáváme se s křížem, na kterém je tělo Pána Ježíše. Někdy ale také bez těla. Pokud to jenom jde, my katolíci, zobrazujeme na kříži tělo Pána. Má to logickou podstatu. Bez těla Ježíše Krista znamená skutečně kříž krutou nevyšetřitelnou věc. Konec bez smyslu.

Nalezení sv. Kříže nemusí být jenom připomínkou na kdysi dávno objevení a nalezení ostatků sv. Kříže. Tato událost nám může duchovně dodat novou víru a naději v životě. Pokud spojím "naleznu" svůj kříž s křížem Ježíšovým – On mi řekne: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.” (Mt: 6,24). S Ježíšem naleznu smysl života a utrpení...

Před třiceti lety jsem byl svědkem svěcení nového kostela v Chuchelné. Malé malebné vesnice v Pražsku na hranicích s Polskem. Kostel jsme stavili po tři roky. Teď stojí na místě kostela, který zasáhl dělostřelecký granát na konci druhé světové války a byl zcela zničen. Po válce se nový kostel nemohl stavět kvůli komunistům. Začalo se tedy stavět až po Sametové revoluci. Kostel je zasvěcený Povýšení svatého Kříže. Původní kostel měl název Nalezení svatého Kříže. Jak už jsem se zmínil na začátku, k životu patří kříž a jeho přijetí. Tak tam do toho kostela chodili lidé před námi a hledali útěchu u Boha se svými malými i velkými kříži. Tak tam lidé chodí i teď, aby se povzbudili a dosáhli pomoci od Ježíše Krista, který zná naše kříže a křížky a pomáhá nám je nést...

V neděli 3. května 2026 přijede do Chuchelné arcibiskup Jan Graubner, aby tak jako před 30 lety vzdal díky Bohu za tento a nejenom tento kostel. Jsem moc rád, že tam mohu být opět přítomen.

papežové

papes

papežové

papes

papes

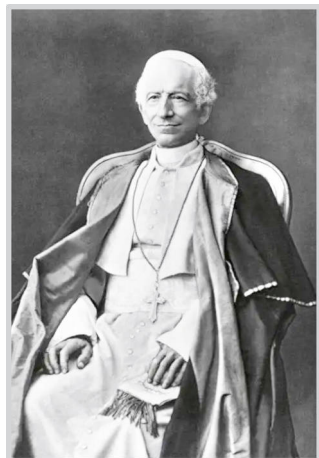
Lev XIII.

papežové

papežové

papes
MV

Pápež Lev XIII., vlastným menom Vincenzo Gioacchino Raffaele Luigi Pecci, sa narodil 2. marca 1810 v Carpineto Romano. Pochádzal z aristokratickej rodiny, študoval v rímskom kňazskom seminári a na diplomatickej akadémii pre kňazov. Po kňazskej vysviacke od roku 1837 pracoval na Štátnom sekretariáte a neskôr zastával post apoštolského nuncia v Belgicku. V roku 1846 sa Pecci stal arcibiskupom v Perugii a v roku 1853 bol vymenovaný za kardinála.

Po zániku Pápežského štátu a vzniku Talianska ako ho poznáme dnes v roku 1870 sa kardinál Pecci usiloval o zmierlivejší postoj k civilným vládam, no trval na duchovnej suverenite pápeža.

Za pápeža bol Lev zvolený v roku 1878. Už v čase zvolenia mal podlomené zdravie a sám prehlasoval, že na Petrovom stolci nepobudne dlho. Napriek tomu bol pápežom 25 rokov a zomrel ako najstarší úradujúci pápež v histórii vo veku 93 rokov. Ako bývalý diplomat veľmi dobre hovoril po francúzsky a po nemecky, čo mu umožňovalo stykať sa so zahraničnými diplomatmi bez tlmočníkov.

Lev XIII. bol za čo najaktívnejšiu účasť katolíkov na politickom živote najmä v krajinách, kde väčšinu obyvateľstva tvorili katolíci. Aj keď vo svojich encyklikách obhajoval stredovekú doktrínu o božskom pôvode zvrchovanej moci a uprednostňoval absolutistickú monarchistickú formu vlády, pripúšťal možnosť spolupráce s parlamentnými, ba aj republikánskymi režimami. Nabádal k zakladaniu katolíckych odborov, ktoré sa stavali za triednu spoluprácu, a rozličných svetských klerikálnych organizácií.

Počas svojho pontifikátu Lev vydal rekordný počet encyklik – vyše 80. Kľúčovými príspevkami k intelektuálnemu životu Cirkvi boli encyklika Aeterni Patris (1879), ktorá obnovila štúdium tomistickej filozofie, a predovšetkým Rerum novarum (1891), ktorá položila základy modernej katolíckej sociálnej náuky riešením práv robotníkov,

súkromného vlastníctva a kritikou socializmu i nespútaného kapitalizmu, čím si vyslúžil prezývky „Sociálny pápež“ a „Pápež robotníkov“.

Lev XIII. bol veľký ctiteľ Preblahoslavenej Panny Márie a napísal až 11 mariánskych encyklik (získal aj titul „Ružencový pápež“). Tiež prejavil ústretovosť voči východným cirkvám a jeho diplomacia zlepšila vzťahy napríklad s Nemeckom po tvrdom prenasledovaní Cirkvi v rámci Bismarckovho „Kulturkampfu“.

V roku 1884 pápež Lev XIII. napísal známu modlitbu k sv. Michalovi archanjelovi a to potom, čo jedného dňa po odslúžení omše, bol pápež na zasadaní s kardinálmi. Náhle sa zrútil na zem. Bolo privolaných niekoľko doktorov, ktorí mu nedokázali nahmatať pulz. Zdalo sa, že zomiera. V tom sa pozviechal a povedal: „Aká len strašná vízia mi bola ukázaná!“ Videl doby, ktoré mali nastať, podmanivú moc a nepričetnosť diablov proti Cirkvi a každej krajine. Avšak v momente najväčšieho ohrozenia sa zjavil svätý Michal Archanjel a zhodil satana a jeho démonické kohorty späť do pekelnej priepasti.

Modlitba znie takto: „*Svätý Michal archanjel, bráň nás v boji, buď nám ochrancom proti zlobe a úkladom diabla. Pokorne prosíme, nech mu Boh ukáže svoju moc. A ty, knieža nebeských zástupov, Božou mocou zažeň do pekla satana a iných zlých duchov, ktorí sa na skazu duší potulujú po svete. Amen.*”

Ako sme už spomenuli, Lev XIII. zomrel vo veku 93 rokov v roku 1903, ako najstarší úradujúci pápež histórie (pápež Benedikt XVI. sa dožil 95 rokov, ale vzdal sa úradu ako 86-ročný).

Pokřivená mariánská úcta

WWW.MARIA.CZ

Maria není prostě jen největší ze světců, nýbrž je jediná a jedinečná. To, co všechno o ní bylo napsáno, jde do nedozírna. Mnohé z toho je velmi krásné, výstižné, pravdivé a vyvěrá z nejryzejších zdrojů křesťanské víry. Něco z toho ale lze pochválit méně nebo vůbec ne. Musíme se tedy snažit, abychom mezi tím uměli jasně rozlišovat.
(podle R. Guardiniho: "O modlitbě", s. 221-227)

Do vztahu k Marii se dostalo leccos přehnaného a blouznivého

Mariánská úcta je křesťanský oprávněná a správná; nebyla to dobrá doba, když se někteří domnívali, že kvůli pravé úctě k Bohu je třeba

přerušit spojení s Kristovou Matkou. K tomu ale nedošlo náhodou. Člověk má totiž sklon přeceňovat to, co miluje. Tak se do vztahu k Panně Marii dostalo leccos přehnaného a blouznivého. K tomu přistupovaly vlivy legend, lidová touha obklopit milované postavy mimořádnými jevy a vyplnit jejich život zázračnými událostmi. Dále sentimentalita, sklon k nasládlosti a změkčilosti.

Toto všechno napáchalo v oblasti mariánské úcty hodně zla. Nelze se tedy divit tomu, že se proti tomu zvedla kritika všeho druhu, oprávněná i neoprávněná, a že leckteří opravdoví lidé nenacházejí k Marii cestu. Chtějí se vymanit z přepjatosti a pokřivenin, nedokáží však rozlišovat, a proto odhazují vše. To je ale veliká ztráta, protože dějiny křesťanské zbožnosti ukazují, jak dokonale je propojena pravá mariánská úcta s bdělým smyslem pro křesťanskou pravdu.

(podle R. Gardiniho: "O modlitbě")

Maria je někdy představována jako bytost, která se nikdy nemýlila

Můj vztah k Marii, Ježíšově matce, byl dříve zkalen romantickým kultem, který v církvi vládl a ztrácel pomalu svůj obsah. Usouzenému, stísněnému člověku, který se namáhavě vleče pouští víry, říká jen málo představa, že Maria je královnou - "a jakou"! Je představována jako bytost, která se nikdy nemýlila a ulicemi Nazareta chodila s úplně jasnou představou o všech věcech, neschopná hřešit a pochybovat... Z fanatického blouznění mnohých lidí se úplně vytratil pravdivý plodný teologický obsah úcty k té, která není ničím menším než Boží matkou a nemá zapotřebí jiných doporučení k tomu, abychom ji ctili. Tím nejlepším doporučením pro nás je evangelium! (Carlo Carretto: *Blahoslavená, která jsi uvěřila*)

Nemá se mluvit jen o jejích přednostech... (Podle sv. Terezie z Lisieux)

O životě Marie toho víme velmi málo. Neměly by se o ní proto říkat věci nepravděpodobné anebo to, co neznáme... Aby se mi nějaká řeč o Panně Marii líbila a prospívala mi, je třeba, abych viděla její skutečný život, ne život předpokládaný; a jsem si jistá, že její život musel být velice prostý. Ukazují nám ji mnohdy nepřístupnou, bylo by však třeba ukázat, že je možné ji napodobovat, zdůraznit její ctnosti, říci, že žila z víry jako my... Je dobré mluvit o jejích přednostech, ale nemá se mluvit jen o tom ..., jinak je to přehnané! Především je nutné, abychom ji mohli napodobovat. Ona má raději napodobování než obdivování. A její život byl tak prostý! Ať je řeč o svaté Panně sebekrásnější, musí-li člověk po celou dobu říkat: 'Ach!... Ach! ...', má toho dost. (Podle sv. Terezie z Lisieux, z knížky: *Vstupuji do života*, s. 115)

Kýč a obchod

Při uctívání Marie tedy někdy dochází bohužel i k výstřelkům a zvláštnostem. Je to politováníhodné, ale církve to nemůže nikdy zcela podchytit. Pomysleme např. na kýč u poutních míst a na posedlost

obchodem, která se lehce rozvíjí díky masovému přílivu věřících. Z toho ale nesmíme chtít odvodit podstatu uctívání svatých. Naštěstí se daří více a více omezovat takové nemilé doprovodné jevy. Poutní místa jsou centry zbožnosti, útěchy a obrácení - to nebude popírat nikdo, kdo byl někdy např. v Lurdech.

Bez přehánění a ukřacování (Jan Pavel II.)

Jak papež Pavel VI., tak i papež Jan Pavel II. ve svém učení o uctívání Marie varovali před nebiblickým a netradičním přeháněním. Kárali falešné formy zbožnosti a lehkověrnosti, jakož i povrchní sentimentalitu, která neodpovídá katolické víře.

Papež Jan Pavel II. se k tématu vyjádřil následovně:

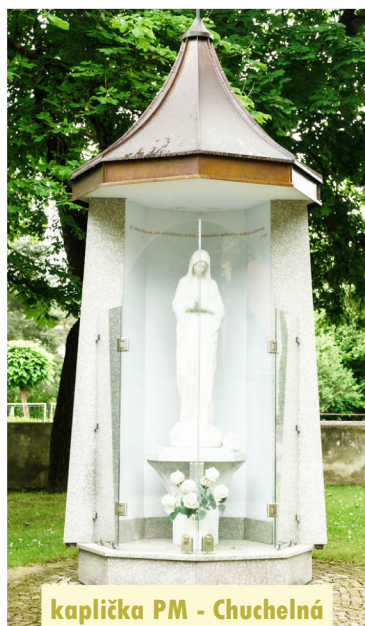
Již samotný Ježíš své současníky vyzýval, aby se při pozorování Matky nenechali strhnout entusiasmem, neboť v Marii oceňoval především blahoslavenou, která slyší Boží slovo a zachovává je (srovnej Lk 11,28). Abychom porozuměli Ježíšově matce a jejímu přínosu k dílu spásy, nemá nás vést jen náklonnost, ale především světlo Ducha. Je třeba zdůraznit, že mariánské učení a mariánská úcta nejsou plodem sentimentality. S ohledem na potřebu zachovávat v učení o Marii a v jejím uctívání míru a vyváženost, vybízí Koncil výslovně teology a hlasatele Božího slova, aby se zdrželi „nesprávného přepínání“ (LG 67). Takové přepínání vychází od zastánců radikálního požadavku, aby všechna výsostná práva Kristova a veškerá charismata církve byla systematicky vztahována také k Marii. Naopak je nutné v mariánském učení vždy zachovávat nekonečný rozdíl, který existuje mezi lidskou osobou Mariinou a božskou osobou Ježíšovou.

Přiznávání "maxima" Marii se nesmí stát normou mariologie. Ta musí vždy vycházet ze svědectví zvěstování o darech, jež Bůh Panně udělil na základě jejího mimořádného poslání.

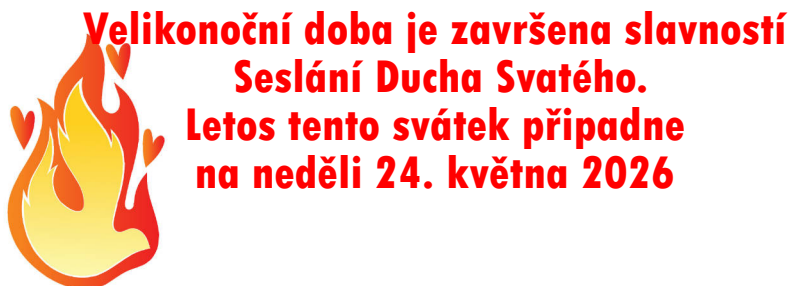
Obdobně koncil ale vybízí teology a hlasatele aby se zdrželi „příliš úzkého hlediska“, to znamená nebezpečí ukřacování, jehož cílem je zmenšit či téměř vymazat význam Marie v dějinách spásy.

Takových extrémních pozic se lze vždy vyvarovat s pomocí věrohodné a opravdové věrnosti zvěstované pravdě, jak je vyjádřena v Písmu a v apoštolském předání.

(Jan Pavel II., generální audience 3. 1. 1996)

květen - měsíc Panny Marie

COME
Holy Spirit

**Velikonoční doba je završena slavností
Seslání Ducha Svatého.
Letos tento svátek připadne
na neděli 24. května 2026**

Co koná Duch svatý

(Raniero Cantalamessa, Saverio Gaeta)

Abychom vysvětlili, kdo je Duch svatý, musíme rozlišit dvě roviny, jak je ostatně vždy vymezují Písmo svaté i teologie: rovinu Nejsvětější Trojice a rovinu dějin. Totiž kým je Duch svatý sám o sobě ab aeterno, od věčnosti, a kým pro nás Duch svatý byl a je v dějinách spásy. Zjednodušeně řečeno: to, co Duch svatý „je“, a to, co Duch svatý „koná“.

V Nejsvětější Trojici je Duch svatý třetí božskou osobou. Takže má také totožnou podstatu a stejnou důležitost jako Otec a jako Syn. Pro křesťanské myšlení bylo vždy životně důležité nepřipustit mezi božskými osobami žádné jiné rozdíly než různost vztahů, které mají tyto osoby mezi sebou navzájem. V myšlení západní církve ovlivňované především jistými geniálními postřehy svatého Augustina je Duch svatý v rámci Trojice vzájemným darem Otce a Syna, je poutem lásky, která je spojuje. Je Duchem obou, jak praví hymnus *Veni Creator Spiritus*.

Když přejdeme do roviny dějin spásy, je Duch svatý Boží moc, která se v průběhu dějin postupně zjevuje nerůznějšími způsoby. Nejprve ve Starém zákoně, potom v Novém, a nakonec v životě církve. To je to, co prohlašuje anděl při zvěstování: "Duch svatý na tebe sestoupí a moc Nevyššího tě zastíní" (Lk 1,35).

Stručně bychom mohli shrnout působení Ducha svatého do těchto oblastí: je Bohem, který se zpřítomňuje v dějinách, je Bohem, který v dějinách aktivně působí, když inspiruje proroky a připravuje zjevení, je tím, který nám dal při vtělení Ježíše Krista a vedl jeho kroky a který byl Kristem poslán církvi jako Duch života. *převzato z www.pastorace.cz*

“Alleluia!” It’s Easter!

EASTER SUNDAY HOMILY 2026

Deacon Greg Kandra

I was talking to a neighbor of mine just a few days ago. He was baptized in his Baptist church just last year. I mentioned that this was going to be a busy week in my corner of the world. He said, “Oh yeah. Easter. That’s your big day, isn’t it?” I smiled. We made small talk for a few minutes and when it was done, I thought: “No. It’s not just *my* big day. It’s *your* big day. It’s *everyone’s* big day. This is the day that changed history.” And in the Catholic Church, this year in particular, it is *making* history. By one estimate, 30,000 people are entering the Church this weekend –900 people in the Diocese of Orlando, 24 in this very church alone. Across the country, the number of new Catholics is growing this Easter by 38% compared to last year. What a wonder it is. Newspapers around the country have been reporting on this phenomenon. It was even splashed on the front page of the New York Times, just before Palm Sunday: “Roman Catholic Churches See a Surge in New Converts.” Something is happening. The Holy Spirit has been busy.

Remembering the conversation with my neighbor, I think it can be easy to reduce this glorious Sunday to just another “big day. “A day of Reese’s peanut butter eggs and jelly beans, plastic grass and wicker baskets, stuffed bunnies and a dinner table crowded with relatives from out of town as you carve the ham or dole out the lamb with mint jelly.

But before all the festivities, pause for just a moment. I want to call our attention to one phrase in this Gospel. It is so important, we actually hear it twice. The angel says: “He is going before you to Galilee; there you will see him.’ And in case anyone missed it, Jesus himself repeats: “Go tell my brothers to go to Galilee, and there they will see me.” This message is more than just a biblical GPS, or a reference point for Google Maps.

It tells us this: Jesus is not going to be found among the dead, but among the living – in Galilee. A place of meaning and memories. It’s where he first met the fishermen on the shores of the Sea of Galilee, where he turned water into wine at Cana, where he healed the blind and the lepers, where he preached in synagogues and multiplied the loaves and fishes. This is where people will see him. Far from Calvary, far from the tomb. He will be among the people. He will be among those whose lives he changed. It is still that way today. Two thousand years after the Resurrection, we still see him among one another.

This is our Galilee.

Galilee is 100 yards from the front door of this church, at a food pantry, where the hungry are being fed and life is being lived and hope is being passed on in bread and cardboard boxes and paper bags. You want to see Jesus? He is there. Galilee is a few miles from here, in a hospital where nurses are caring for a premature infant and holding its mother's hand and doing everything to make sure that every breath matters and life goes on. You will see Jesus there, too. Galilee is in this church, where last night two dozen men and women were baptized in that font, re-enacting exactly how Jesus was baptized in the Jordan, in Galilee - new Catholics professing faith and starting a new life – blinking back the water and their tears, with a beautiful new path stretching before them.

Jesus is here.

The fact is, you see Jesus in all the Galilees of our world – the ordinary places of everyday life, places where people pray for healing and hope, places where people get up and struggle, where they work, laugh, weep and face each day as it comes. Jesus is there. You will see him in prison cells and intensive care units and orphanages. You will see him in the gutters of India, where Mother Teresa's sisters care for the poor and the abandoned – because, as the great saint herself once said, “Jesus often comes to us in the distressing disguise of the poor.” “Go to Galilee and there you will see him.”

He is among the people – Emmanuel, “God with us.”

He is with all those who need to hear Good News. Those who thirst - those who thirst for love, for belonging, for dignity. All those who thirst for peace. Jesus is in the hands that hold, the arms that uplift, the feet that walk with others, for others. He is in the quiet but resolute work of so many who live out his command: “Love one another as I have loved you.” “Whatever you do for the least of these, you do for me.” Look for the least of these. There you will see him. This Sunday, this “big day,” as we prepare to head off to celebrate and feast, let's go with our hearts full, but with our eyes open. Look for Jesus! And let us live these days of Easter to bring him to others, so that when others see us, they will also see him. Last year, Pope Leo put it beautifully:

“The Risen One radically changes our perspective, instilling the hope that fills the void of sadness. On the paths of the heart, the Risen One walks with us and for us...Let us remain watchful every day in the wonder of the risen Jesus. He alone makes the impossible possible!”

Yes, this is a “big day,” but we need to make it more than a day for feasting and painting eggs. Remember the words of the Gospel. Let us go to Galilee, the Galilee that is all around us. Because it is there where the great miracle of Easter continues!

Alleluia!

BOHEMIAN HALL & BEER GARDEN PRESENTS
BCBSA'S ANNUAL

CZECH-SLOVAK FESTIVAL

MEMORIAL DAY WEEKEND
SATURDAY MAY 23
SUNDAY MAY 24
DOORS OPEN AT NOON

**FREE ONE HOUR
DANCE LESSON**
**AUTHENTIC CZECH &
SLOVAK CUISINE**
RAFFLES & PRIZES

PAJTASI

JOZEF IVASKA SR AND
JOZEF "DODO" IVASKA
PILSNER BRASS BAND
BG EXPRESS BAND
THE CZECH AND SLOVAK
LEARNING CENTER
LIMBORACIK
VANDA POLAKOVA DANCE

FREE ADMISSION

VIT HOREIS & HIS CZECHOSLOVAK-AMERICAN MARIONETTE THEATER

MENU &
PROGRAM

LEARNING
CENTER

WIFI

NOTE: ORGANIZER RESERVES THE RIGHT TO CHANGE THE PROGRAM.

29-19 24TH AVE, ASTORIA NY 11102
T. 718.274.4925 | BOHEMIANHALL.COM

FOLLOW US

3. KVĚTNA MŠE SVATÁ V ASTORII NEBUDE

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

13. - 21. dubna - návštěva papeže v afrických zemích a jeho setkání s novináři na polubě letadla - otázku položil Arthur Herlin (*Paris Match*): *Svatý otče, moc vám děkujeme za tuto mimořádnou cestu. Bylo to úžasné. Během této cesty jste se setkal s některými z nejvíce autoritářských vůdců světa. Jak zabráníte tomu, aby vaše přítomnost nedodávala těmto režimům morální autoritu? Nejde tu, takřkajíc, o „vylepšení image“ díky papeži?*

Přítomnost papeže vedle jakéhokoli hlavy státu lze samozřejmě interpretovat různými způsoby. Lze ji interpretovat – a někteří ji tak interpretovali – jako by papež nebo církev říkali, že je v pořádku tak žít. Jiní mohou říkat něco jiného. Rád bych se vrátil k tomu, co jsem řekl ve svých úvodních poznámkách o důležitosti pochopení hlavního účelu cest, které podnikám, které papež podniká: jde o to navštěvovat lidi. A o velké hodnotě, kterou Svätý stolec i nadále přikládá, někdy s velkými oběťmi, udržování diplomatických vztahů se zeměmi po celém světě. A někdy máme diplomatické vztahy se zeměmi, které mají autoritářské vůdce. Máme příležitost s nimi hovořit na diplomatické, formální úrovni. Ne vždycky vydáváme velká kritická, soudící nebo odsuzující prohlášení. Avšak v zákulisí se odehrává spousta práce na podporu spravedlnosti, na podporu humanitárních záležitostí, na hledání situací, kde jsou například političtí vězni, a na nalezení způsobu, jak je osvobodit. Situace hladu, nemocí atd. Svätý stolec tedy zachovává neutralitu a hledá způsoby, jak pokračovat v pozitivních diplomatických vztazích s mnoha různými zeměmi, a ve skutečnosti se snaží aplikovat evangelium na konkrétní situace, aby se život lidí mohl zlepšit. Lidé si zbytek vyloží, jak budou chtít, ale myslím, že je pro nás důležité hledat nejlepší možný způsob, jak pomoci lidem, ať už jsou v jakékoli zemi.

16. dubna - Benedikt XVI. by oslavil 99 let: začíná jubilejní rok Vatikánská nadace Josepha Ratzingera-Benedikta XVI. ve spolupráci s mezinárodním výborem pro oslavy stého výročí připravila program iniciativ souvisejících se 100. výročím narození Benedikta XVI., které připadne na 16. dubna 2027. V příštích měsících akce naplánované na čtyřech kontinentech připomenou osobnost a myšlenky Josepha Ratzingera. Jak zdůrazňuje P. Roberto Regoli, předseda Nadace a Výboru, jubileum má nejen vzpomínkový, ale také intelektuální a pastorační význam: „Sté výročí narození Josepha Ratzingera je příležitostí k ucelenému představení jeho myšlení a přístupu k realitě jako podstatného příspěvku k současné církevní a kulturní debatě“. Proto se jubilejní akce budou konat v Evropě, Asii, Americe i Africe.

25. dubna - Mons. Stanislav Příbyl byl slavnostně uveden na svatovojtěšský arcibiskupský stolec při pontifikální mši v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Papež Lev XIV. jej pražským arcibiskupem jmenoval 2. února 2026. Liturgii živě přenášela Česká televize na programu ČT2, TV Noe a Radio Proglas.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Holy Spirit:

"Joseph, Maria is already giving birth to your son and you still don't know the name! Hurry!"

Joseph:

"Jesus, I don't knooow."

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V KVĚTNU 2026

datum	úmysl	dárce
6.5.	Za zemřelou Zdenku Rosenberg	rodina Krupkova
7.5.	Za zemřelou rodinu Pončíkovou	Antonín Kocurek
10.5.	Za naše maminky - Mother's Day	
11.5.	Za zemřelého Martina Krále	Libuše Král

BLAHOPŘEJEME

v květnu oslaví narozeniny: Zuzana Miriam Sykora 5. května, Dominika Sikorjak 7. května, Anna Fojtíková 9. května, Petr Dostálek 10. května, **Marie Tomečková 10. května**, David Zeman, MD 12. května, Jana Fojtíková 18. května, Ingrid Chybíková 25. května, Michelle Krska 28. května.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Helena Kocica, John Tomecek, manželé Jelínkovi, Anna S. Kooser, Andrej Petrenko, Greta Bunza, Paul Kopecký, Jaroslav Cinciala.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v **10.30 am** v dolním kostele **Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY** příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 am u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <https://eastrivercatholics.org>